

VI TAVALINE PÜHAPÄEV B AASTAL

(Esimene lugemine 3Mo13 ,1-2.45-46)

Lugemine kolmandast Moosese raamatust:

Issand rääkis Moosese ja Aaroniga ning ütles: "Kui inimese ihunahal on muhk, lööve või valge laik ja tekib kahtlus, et see on pidalitõbi, siis tuleb see inimene viia preester Aaroni või mõne tema preestrist poja juurde. Ja pidalitõbine, kelle haigus on nähtavaks saanud, kandku lõhkirebitud rõivaid, tema juuksed olgu lahti ja nägu kuni silmini kaetud. Ja tema peab kogu aeg hüüdma: "Roojane! Roojane!". Niikaua kui tema keha katab lööve, jääb ta roojaseks. Ja kuni ta on roojane, peab ta elama väljaspool leeri üksinda. See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps32 ,1-2. 5. 10b-11 R:7)

R: Issand, Sina oled mu pelgupaik.

Õnnis on see, kelle ülekohus on andeks antud ja kelle süü kinni kaetud. Õnnis on inimene, kelle pattu Issand ei arva süüks ja kelle südames ei ole kavalust.

R:

Ma tunnistasin Sulle üles oma patu, ega varjanud Sinu eest oma süüd. Ja ma ütlesin: "Issandale ma tunnistan oma üleastumised!" Aga Sina andsid mulle andeks mu süü.

R:

Kes loodab Issanda peale, seda ümbritseb heldus. Rõõmustage ja rõkake Issandas, teie, õiged! Kõik, kes te olete siirad südameelt, hõisake!

R:

(Teine lugemine 1Ko10 ,31- 11,1)

Lugemine püha apostel Pauluse esimesest kirjast korintlastele:

Vennad, kui te sööte, joote või teete midagi muud, siis tehke seda Jumala auks. Ärge olge komistuseks ei juutidele ega kreeklastele ega Jumala kirikule. Ka mina püüan alati kõigile vastu tulla, otsimata omakasu, vaid kõikide kasu, et nemadki võiksid pääseda. Võtke siis minust eeskujuga, nii nagu mina olen Kristusest eeskujuga võtnud.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Jh 17,17)

Halleluuja. Issand, Sinu Sõna on tõde. Pühitse meid oma tõe läbi. Halleluuja.

(Evangeelium Mk1 ,40-45)

Lugemine püha Markuse evangeeliumist:

Sel ajal tuli Jeesus juurde üks pidalitõbine. Ja pidalitõbine heitis maha tema ette ja palus: "Kui sa vaid tahaksid, saaksin mina pidalitõvest lahti!" Ja Jeesusel hakkast temast hale ja ta sirutas oma käe, puudutas teda ning ütles: "Mina tahan, saa puhtaks!" Ja sedamaid lahkus temast pidalitõbi ja ta sai puhtaks.

Aga Jeesus saatis ta kohe minema ning pani talle südamele: "Vaata, et sa ei

räägi selleleest kellelegi, vaid mine, näita ennast preestritele ja too ohver oma puhtakssaamise eest, nii nagu Mooses on oma käsuga neile tunnistuseks seadnud!" Aga tema läks ja kuulutas sellest igal pool nii, et Jeesus ei saanud enam minna ühtegi linna, vaid pidi jääma inimtühja paika. Ometi tuldi kõikjalt tema juurde. See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

See on ju nii, armsad sõbrad, et kõik sõidukid, mille mõni osav meistrimees kuuri all kokku paneb, ei saa automaatselt luba tänavasõiduks, ning kõik inimesed, kes arvavad, et nad teavad midagi meditsiinist, ei tohi oma arstipraksist avada. Niisuguste piirangutega lepime kõik nurisemata, sest inimeste elusid ei tohi asjatundmatute poolt ohtu seada.

Nii ei olegi meil liiklus- ega meditsiinivabadust - aga usuvabadus on küll, ja inimeste hingi võib isehakanute poolt üsna karistamatult ohustada. Muidugi pole seegi vabadus päris piiritu, kui aga religioonile seataks sama ranged nõuded kui meditsiinile ja tänavaliiklusele, kui paljud kirikud saaksid siis üldse tegevusloa? Nii peaks igaüks meist aegajalt küsima, kas meie kirik ja kogudus oleks ikka nende hulgas?

Me palvetame: Issand halasta...

Jutlus

"Mine, näita ennast preestritele ja too ohver oma puhtakssaamise eest, nii nagu Mooses on oma käsuga neile tunnistuseks seadnud!" Miks pidi Jeesus pidalitõbisele midagi niisugust ütleva, miks julgustas ta teda Moosese käske täitma, kui ta ise oli suurem kui Mooses ja prohvetid?

Me teame, et Jeesus ei tulnud tooma päris uut religiooni, sest juba Vana Seadus oli inimestele antud sellesama Jumala poolt, kellest temagi lähtus. Jeesuse missiooniks oli Vana Seaduse reformimine, ja see oli muide sellesamas Seaduses ette kuulutatud. Jeesus tuli ehitama olemasolevale vundamendile, ja ta pidi seejuures arvestama ka rahva kommete ja ühiskonnas kehtivate reeglitega. Tänapäevane evangeelium on siinkohal heaks näiteks: kui keegi oli olnud teadaolevalt pidalitõbine, pidid inimesed olema kindlad, et ta on tõesti terveks saanud ega ole enam teistele ohtlik. Kogukond oli nendest, algselt religioossetest reeglitest teadlik ja järgis neid ka puht-pragmatilistel põhjustel.

On ju vältimatu, et kui keegi tahab õpetada midagi uut, peab ta kujutama end oma õpilaste olukorda: mida nad juba teavad ja mida suudavad kehtiva korra tingimustes ellu viia, sest muutused ühiskonnas toimuvad väga aeglaselt. Nii tunnistas ka Jeesus Vana Testamenti, templit ja selle preesterkonda, kuid ei leppinud valitseva klassi parteipoliitikaga. Ta paljastas ja taunis ülemkihi eriõigusi, mille kehtestamise ainus motiiv oli omakasu.

Jeesuse käitumine on siin eeskujuks meilegi, sest maailm ei ole mustvalge, kus oleksid esiplaanil kas ainult jäik klammerdumine mineviku reeglitesse või siis uljas, mõistusevastane uuendusmeelsus. Inimene ei ole loodud selleks, et aina ennast korrata, aga ka mitte selleks, et juba tallele pandud häid ja halbu kogemusi ignoreerida.

Teatud määral oleme me kõik oma kasvatus- ja elukeskkonna produktid. Suur osa teadmisi omandatakse vigadest õppimise kaudu, kuid nii mõndagi neist võib tagantjärele mitmeti hinnata. Näiteks, kui me saime tõe rääkimise eest karistada, siis ühest küljest peaks see meid hoiatama, sest kogemus, mis meile osaks sai, oli sel hetkel ju negatiivne. Teisest küljest õpetab Jeesuse eeskujul meile kaugenägelikkust, et tõe nimel kannatades teenib inimene Jumalat, kellest sõltub igavene õndsus.

Armas kuulaja, kui meditsiin on loodusravijaile antud teatud mänguruum, ja isetehtud või tuunitud sõiduriistad saavad vastavate ettekirjutuste täitmisel

viimaks sõiduloa, siis religiooni ei ole võimalik nii lihtsalt reguleerida kui meditsiini või liiklust, sest riik ja maised reeglid pole religioonile ei kõrgeim instants ega autoriteet. Maapealse elu normidega peame me muidugi arvestama ning kogukonna reegleid austama, kuid meie kui kristlaste jaoks on siiski palju tähtsam küsimus, kas Jumal meie elutöö heaks kiidab. Riik, milles me elame, esindab pelgalt oma ajastu kultuuri ja tsivilisatsiooni. Lihtne näide: veel mõnisada aastat tagasi põletati linnaväljakul ketsereid tuleriidal, kui me aga sedasama tänapäeval üritaksime, siis võime olla üpris kindlad, et politsei sekkub. Ajad on muutunud ja muutuvad ka tulevikus, kuid nii nagu maja ehitusel ei saa ühtki korrust vahele jätta, ehitub uus ikka ja alati vanale.

Samaga võiksid arvestada need, kes pole kirikuga mingil põhjusel rahul - küll heidetakse talle ette konservatiivsust, siis jälle liigset liberaalsust. Mitte alati ei ole see just maailm meie ümber, mis peab muutuma, ja mitte alati ka kirik - vahel piisab sellestki, kui muutume meie ise. Aamen.